

Решение № 60006

Номер 60006

Година 11.01.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 11.12

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Райна Русева

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100248

по описа за

2020

година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените искове от ищеца „Т“ ЕООД с правното основание на чл.79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл.372, ал.1 от ЗЗД и чл.86, а.1 от ЗЗД за осъждане на ответника „*****“ да заплати на „Т“ ЕООД сумата 3 989,89 лева, представляваща дължимото по Заявка- договор № 2317/12.12.2019г. и Фактура № * от 16.12.2020г. превозно наело за извършен международен превоз на товари, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда до окончателното погасяване на задължението.

Твърденията на ищеца са, че на 12.12.2019г. „Т“ ЕООД (в качеството си на превозвач, извършващ по занятие превоз на товари по шосе) получило от „*****“ ООД (в качеството на възложител-спедитор) Заявка-договор № 2317/12.12.2019г. за извършване на международен превоз на товари по релация Словакия — Австрия - Румъния, при определени, посочени в исковата молба условия.

Заявката-договор била приета от „Т“ ЕООД в деня на получаването.

Твърди се, че „Т“ ЕООД изпълнило точно задълженията си на превозвач и доставило товара в уговорения срок до местоназначението му, като същия е приет от получателя без забележки, видно от Международната ЧМР товарителница На 16.12.2019г. от „Т“ ЕООД е издадена фактура на „*****“ ООД - Фактура № * за извършения международен превоз по Заявка-договор № 2317/12.12.2019г. за сумата 3 989.89 лева, представляваща левовата равностойност на договореното навло - € 1 700, заедно с начисления ДДС.

На 16.12.2019г. копие от подписаната от получателя на товара международна товарителница била изпратено на ответника на електронна поща. На 19.12.2019г. с препоръчано писмо, с обратна разписка на ответника били изпратени оригиналната фактура и два броя ЧМР. Писмото е получено от ответника на 23.12.2019г., видно от известието за доставяне.

Въпреки, че „Т“ ЕООД изпълнило точно договорните си задължения ответникът не извършил плащане. Срокът от 35 дни след получаване на оригинална фактура и оригинална ЧМР товарителница без забележки е изтекъл на 14.02.2020г., с което е изпаднал в забава считано от 15.02.2020г. Въпреки опитите за доброволно уреждане отношенията задължението все още не е погасено.

В съдебно заседание за ищеца процесуалният представител адв.Хаджииванов поддържа исковата

молба, като заявява, че след завеждане на делото има новонастъпило обстоятелство- извършено на 16.03.2020г. частично плащане на сумата от 3 843,21 лева по фактурата, предмет на делото и остава разлика от 146,68 лева. Изцяло оспорва изложеното от ответната страна в писмената молба от 09.12.2020г. във връзка с направено възражение за начислена на ищеца неустойка, за което била издадена сметка №2 за нарушение по т.10.14 от договора- заявка между страните, връчено на 16.03.2020г.

За ответната страна, редовно призована, не се явява представител в съдебно заседание. С писмена молба от 09.12.2020г. се поддържа становище за отхвърляне на иска. Прави се възражение, че на ищеца е начислена неустойка, за което била издадена сметка №2 за нарушение по т.10.14 от договора- заявка между страните, връчено на 16.03.2020г. Така, от ответника била платена разликата, представляваща сумата от 3 843,21 лева между дължимото по фактурата и тази, която е дължима на ответника сума в размер на 146,68 лева. При това, ответната страна поддържа становище за отхвърляне на иска до размер на 3 8543,21 лева като платена по банков път, а в размер на 146,68 лева- като погасена чрез прихващане.

От ответника не е постъпил отговор на исковата молба в едномесечния срок след връчване на Разпореждането по чл.131 от ГПК.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, становището на процесуалния представител на ищеца в съдебното заседание, писменото становище от ответната страна, и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, установи следното от фактическа и правна страна:

Между страните не е спорно възникналото договорно правоотношение по договора за международен превоз на товари по подадената заявка- договор №2317/12.12.2019г.

Съгласно разпоредбата на [чл. 367 от ТЗ](#) с договора за превоз превозвачът се задължава срещу възнаграждение да превози до определено място лице, багаж или товар.

Със самото подаване на заявката – договор за Тпорт от 12.12.2019г. от ответника и нейното приемане от страна на ищеца е сключен и договора за международен превоз на стоките с всичките последици от това, включително е възникнало и задължението за възложителя да заплати договореното възнаграждение за превоза при изпълнение от страна на превозвача на неговите задължения по осъществяването на самия превоз.

Изпълнението се установява от приложената по делото товарителница, видно от която товарът е доставен до мястото, съответно лицето, за което е предназначено, и без възражения.

Издадена е фактура с №*/16.12.2019г. за извършения Тпорт с авт.***** за сумата 3 324,91 лева /1700 евро/без ДДС и с ДДС- 3 989,89 лева.

Договорното правоотношение и изпълнението от страна на превозвача се потвърждава и с факта на извършеното частично плащане в полза на „ Т” ЕООД, извършено по ф-ра 11763 от „*****” ООД на 16.03.2020г. Последното има характер на признание за сключения договор между страните, а също и за изпълнението от превозвача.

По делото не се установи нарушение на конкретни задължения от страна на ищеца- превозвач. Такива възражения въобще не бяха и въведени с отговор от ответната страна. Едва с молбата на ответника „*****” ООД, внесена в съда на 09.12.2020г. се сочи, че е начислена неустойка по т.10.14 от договора – заявка между страните. Следва да се посочи, че въпреки възраженията в тази молба, ответникът по никакъв начин не е конкретизирал за неизпълнение на кое точно задължение е начислена тази неустойка. Видно от цитираната т.10.14 от заявката- договор с №2317/12.12.2019г. в частта „Общи условия” е предвидено, че шофьорът е длъжен да следи за съответствието на товара с Тпортните документи, правилното подреждане и укрепване на товара и доставката в цялостен и невредим вид. При нередности да ги информира и да впише забележка в графа 18 на CMR товарителницата. Уговорено е, че неустойки, допълнителни разходи и глоби, произтекли от неправилно натоварване и укрепване на товара, за което не са били информирани, преди автомобилът да е напуснал товарния адрес не се приемат за заплащане от тях.

В случая, освен че не става ясна коя от хипотезите според ответната страна е осъществена по т. 10.14 от договора, **въобще не е и предвидена неустойка в тази клауза. При това, не става ясно и каква неустойка е начислена, за неизпълнение на кое конкретно задължение, как е формиран точно размера на неустойката.**

Всъщност, освен че липсва конкретизация относно неустойката, както е изложено по- горе, ответната страна нито сочи доказателства, нито ангажира доказателства за установяване на това свое възражение за настъпилото основание за начисляване на такава неустойка, нито е поискано допълнително да се ангажират доказателства. Или, ответната страна не доказва това свое възражение, че не дължи пълния размер на сумата за договорено навло за извършения превоз.

Предвид всичко изложено по- горе, след като не е спорна договорната връзка между страните, съдържанието на договорното правоотношение, като се установява и изпълнение от страна на ищеца-

превозвач, то уговорената сума по заявката- договор и издадената фактура с №*/16.12.2019г. в размер на 3 989,89 лева се явява дължима.

В т.8 от заявката- договор страните са уговорили и начин на плащане - 35 дни след фактура и 2 бр. чисто ЧМР/вкл. всички документи, съпътстващи стоката, в т.ч. документ за палетна смяна/ или до 5 работни дни с 5% сконто, но минимум 20 лева.

Или, към датата на предявяване на иска, вземането на ищеца е изискуемо и процесната сума подлежи на плащане.

Ще следва при постановяване на Решението да се вземе предвид извършеното в хода на делото плащане от страна на ответника, видно с цитираната по- горе платежно нареждане за кредитен превод от 16.03.2020г., за което ищцовата страна не спори, че реално касае изпълнение на част от процесното задължение. Плащане е извършено в размер на 3 843,21 лева, при което остават дължими 146,68 лева. Не се установи възражението на ответната страна за недължимост на остатъка от задължението в посочения размер от 146,68 лева, за което съдът изложи доводите си по- горе. Съгласно разпоредбата на чл.235, ал.3 от ГПК съдът взема предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право. Ето защо, като се отчете извършеното плащане след предявяване на иска на сумата в размер на 3 843,21 лева, остават дължими 146,68 лева.

Сумата за извършения превоз е дължима ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска в съда 02.03.2020г., като ще следва същата да се присъди върху пълния размер от датата да предявяване на иска до датата на плащането 16.03.2020г. и върху неизплатения остатък след 16.03.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

Иска ще следва да се отхвърли в частта за разликата над уважения размер от 146,68 лева до пълния претендиран размер от 3 989,89 лева, поради направеното плащане от ответника след предявяване на иска в съда.

С оглед изхода на делото, на ищеца следва да се присъдят направените съдебни разноски, като същите се дължат в пълния им размер, тъй като плащането за част от спорното вземане е извършено след датата на предявяване на иска. Неоснователно се явява и възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца, отчитайки предвидения минимален размер по т.2 на чл.7, ал.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, подготовката за делото, изготвянето на исковата молба, отделно молба, извършените процесуални действия от процесуалния представител на ищеца, явяване по делото. Поради това, ще следва да се присъдят всички направени съдебни разноски съобразно приложения от ищцовата страна списък общо от 1497,60 лева.

По горните мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА „*****“ ООД, ЕИК*****, седалище и адрес на управление гр.София 1164, р-н Л, ул. "М" №8, представлявано от управителя ВИС, **да заплати на** „Т“ ЕООД, ЕИК*****, седалище и адрес на управление Г. ул. "*****" №22, представлявано от управителя КСС, на основание на чл.79, ал.1 ЗЗД във вр. с чл.372, ал.1 от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД **сумата в размер на 146,68 лева**, представляваща частично неиздължена сума за превозно навло, дължимо по Заявка- договор № *****/12.12.2019г. и Фактура № * от 16.12.2020г. за извършен международен превоз на товари, **ведно със законната лихва** за забава върху сумата от 3 989,89 лева, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда 02.03.2020г. до 16.03.2020г. и ведно със законната лихва върху неизплатената част от сумата в размер на 146,68 лева, считано от 16.03.2020г. до окончателното погасяване на задължението.

ОСЪЖДА „*****“ ООД, ЕИК*****, седалище и адрес на управление гр.София 1164, р-н Л, ул. "М" №8, представлявано от управителя ВИС, **да заплати на** „Т“ ЕООД, ЕИК*****, седалище и адрес на управление Г. ул. "*****" №***, представлявано от управителя КСС, **съдебни разноски по делото в размер на 1 497,60 лева**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: